

Izvorul întâiului rai

Daniel Vișan-Dimitriu

Hai să prindem niște raze, vrei?
Uite-le, se scaldă în izvorul
Unde îndulceam în vară dorul,
Tulburând licoarea dintre stei.

Ne stingeam privirile aprinse
Eu - pe-un umăr, tu - în ochii mei
Și, în apa munților acei,
Revărsam dorințe reaprinse.

Brazii-n jurul nostru - o cortină
După care niciun spectator
Nu putea privi, admirator,
Scena ca o frescă bizantină

Unde îngerii din întâiul rai
Transformau eternitatea-n raze
Alergând cuprinse de extaze
Peste-o apă-n care îmi erai.

Primăvara, în splendoarea ei,
S-a întors acolo și ne cheamă
Să îi dăm, din nou, naturii, vamă.
Hai să prindem niște raze, vrei?